

8. Raket- och räkneproblem

Det går några dagar och Månlisa far förbi den ena stjärnan efter den andra. Ibland frågar barnen om det kanske är just runt *den* stjärnan som planeten de ska till snurrar. Men farbror Albert svarar bara ”inte än” och verkar allmänt disträ när han räknar, mäter och navigerar för att hitta rätt. En morgon när de ätit konserverad gröt för femtielfte gången muttrar Markus att det inte händer så mycket och att han vill hem till julen nu, och snön. Det får honom att tänka på när Mariana lurades med problemet om snöskottningen. Markus funderar ett tag och så kommer han på hur han kan ge igen.

– Mariana, kan du räkna bra?

– Kan jag väl.

– Okej, hur mycket blir fem ton plus tre ton, säger Markus snabbt.

– Femton plus tretton, det blir förstås tjugoåtta, svarar Mariana.

– Ha-ha-ha, det blir det inte alls. Fem *ton* och tre *ton* är lika med åtta ton, eller åtta tusen kilo. Nu lurade jag dig allt bra, ha-ha-ha.

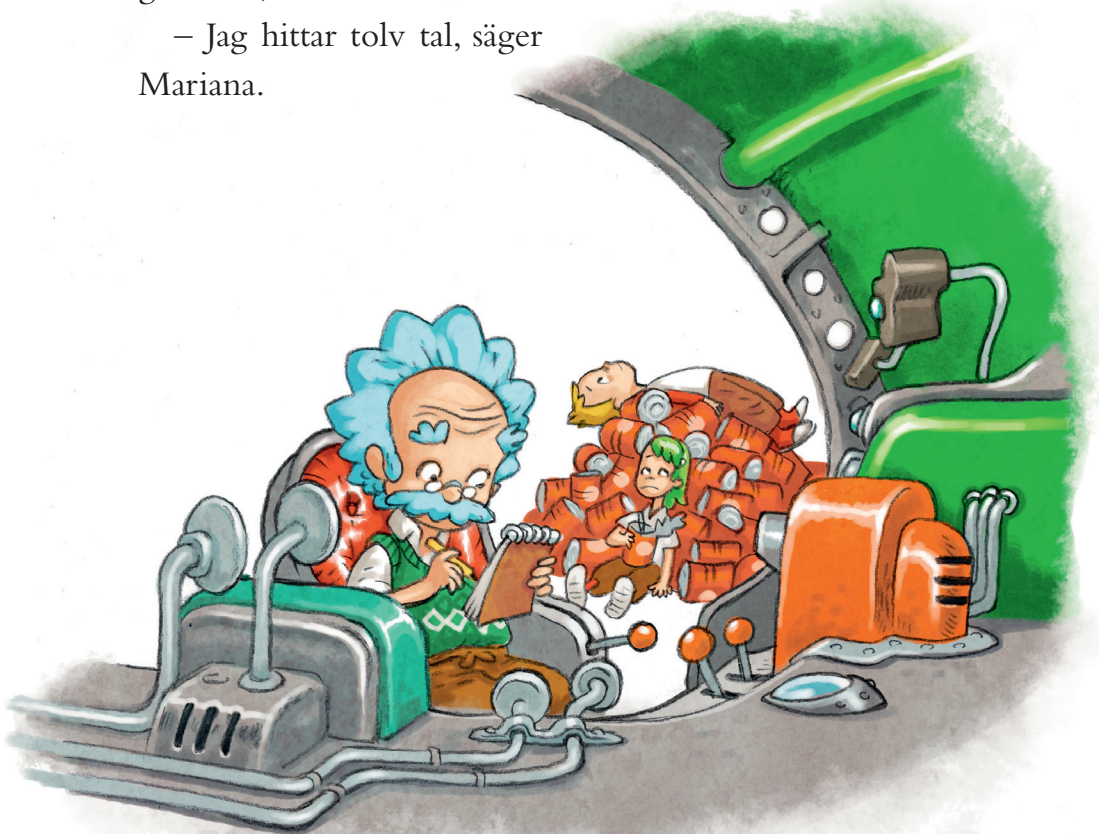
– Du är bara fånig, svarar Mariana surt.

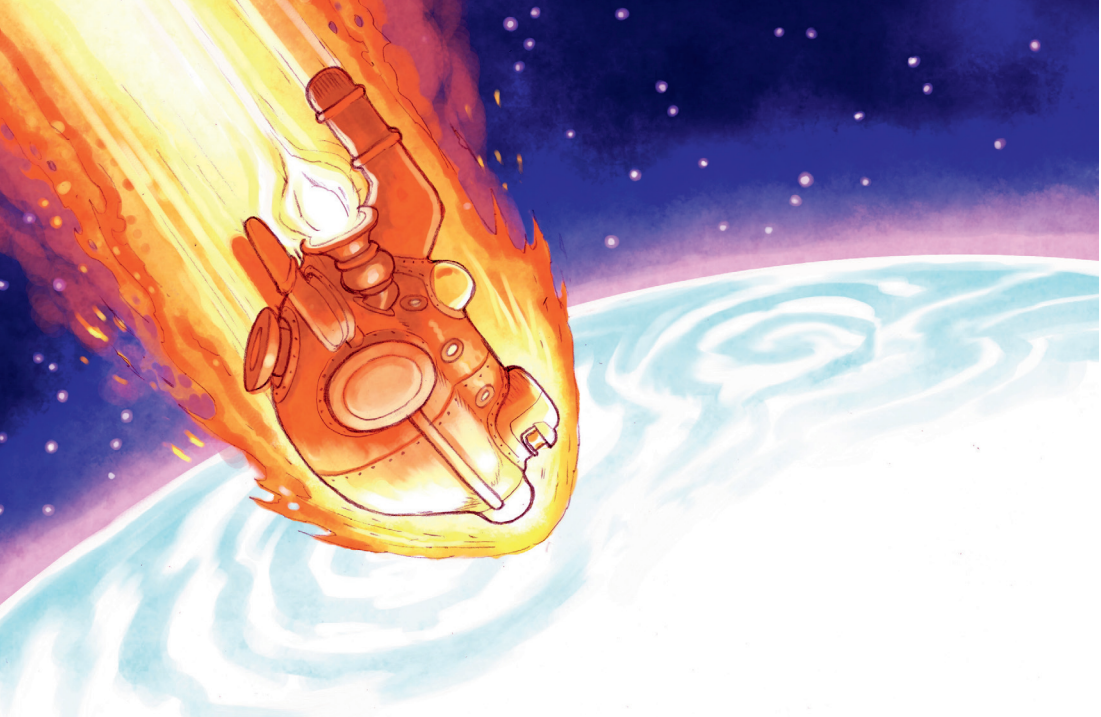
Farbror Albert som lyssnat på barnen småskrattar.

– Om ni tycker räkneproblem är så roliga, så prova det här. Ta talet 60 och se hur många tal ni hittar som det kan divideras med. Till exempel kan man dela med 2 och få 30. Här har ni var sitt papper och penna.

Markus och Mariana sätter sig i var sitt hörn och grubblar, räknar och skriver.

– Jag hittar tolv tal, säger Mariana.

– Va, säger Markus, det kan inte vara mer än tio! Får jag sel!

Markus tittar på Marianas papper och utbrister:

– Men du har ju tagit med 1 och 60 – det är väl fusk!★¹² Farbror Albert ...

Men just då ropar farbror Albert från sitt teleskop:

– Nu har jag hittat vår planet igen! Jag ser den tydligt här. Håll i er, för nu måste vi bromsa för fulla muggar.

Farbror Albert rattar på sina raketspakar. Markus och Mariana skyndar sig till sina säten där de strax trycks ner ännu mer än vanligt. Det är med nöd och näppe det går att andas. Max försöker sig på några ynkliga pip, men det hörs inte mycket där han pressas in i sitt hörn.

När de till slut kommer in i atmosfären börjar det också skaka ordentligt och utsidan av raketten blir över tusen grader varm.^{★13} Som tur är har farbror Albert isolerat med specialmaterial, men inne i Månliga blir det ändå rejält varmt. Svetten rinner på alla tre och Markus och Mariana börjar bli oroliga. Har farbror Albert verkligen full kontroll över läget? Han ser väldigt spänd och koncentrerad ut.

– Jag letar efter en bra landningsplats, flämtar han. Här är för mycket berg och där borta ser jag bara hav. Men kanske åt vänster, förbi den jättestora skogen.

Den kraftiga inbromsningen har avtagit och Markus och Mariana kan titta ut genom fönstret. Planeten påminner ganska mycket om jorden. Fast skogen ser mer blå än grön ut och bergen skimrar i lila.

– Där! ropar Markus. Ser ni den stora öppningen i skogen.

Till slut kan farbror Albert landa raketten, fast betydligt skumpigare än på Europa. De studsar ett par gånger innan den stannar helt.

– Vad är det för röd lampa som lyser där? Den har jag inte sett förut, säger Mariana.

– Bränslet, muttrar farbror Albert. Jag tror att smällen från lasern gjorde en liten läcka i tanken. Nästan alla antiprotoner är slut.

– Men hur ska vi komma hem då? utropar Markus förskräckt.

– Jag har med mig en del viktiga prylar för att kunna bygga en antiprotonmaskin, ifall vi skulle behöva, men jag hoppas vi kan hitta en del annat nödvändigt här också. Läckan i tanken är lättare att fixa.

– Åhh, suckar Markus. Du är hopplös.

– Oroa dig inte! Tänk positivt! Det ordnar sig. Nu har jag kontrollerat luften på den här planeten och den är ganska lik jordens. Så vi kan gå ut utan rymddräkter. Kom, nu ska vi på upptäcktsfärd!